

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Цѣлъ при изучаване на естественитѣ науки въ срѣднитѣ училища и срѣдство за постигането ѝ

Отъ Ив. Папазоев.

Мжно е да си прѣставимъ сложността на оня чуденъ калайдоскопъ отъ явления, който носи известното на всички ни название — жива природа. Една чудно разнообразна картина се разтила прѣдъ насъ, кога отправимъ погледа си къмъ нея. Ние се колебаемъ на какво по прѣди да спремъ нашия погледъ, тъй като всичко тъй просто на първъ погледъ, е въ сѫщност тъй сложно, тъй загадочно и тъй омѣйно, че ние не можемъ да откъснемъ погледа си отъ него, не можемъ да забранимъ на нашата мисъль да разбере тази сложност и да опрѣдѣли тази тайнственост. Ние тукъ виждаме размѣсено смѣшното съ трагичното, ничтожното съ величественото и грозното съ прѣкрасното. — Всичко туй не отбѣгва отъ любознательния умъ на човѣка и съчетано по чуденъ начинъ се разкрива прѣдъ неговия погледъ въ онова чудно разнообразие отъ явления, което ние нарекохме вече жива природа.

Поповдигнемъ ли макаръ само края на тази завѣса, която ни отдѣля отъ природата, ние ще се поразимъ отъ величието на тази картина, на която посрѣдъ сѣкундневнитѣ грижи обикновено не обрѣщаме вѫжното внимание. А между това тукъ има нещо, надъ кое то може да се позамисли въ най-повърхностния наблюдател. Цѣлъ рой отъ тревожни и зависящи единъ отъ други въпроси се повдигатъ въ главата му при най-слабия опитъ да „разбере“ природата, да опреъни значението и смисъла на явленията, които ставатъ въ нея. Тукъ той ще види цѣла върволица отъ жалки сѫщества, обидени отъ природата, да ставатъ жертва на пустата случайност. Ние ги виждаме, че вместо да се наслаждаватъ отъ благодатьта божия се хвърлятъ въ една борба, която ни ужасява. Тѣ се борятъ за педа земя, за късъ хлѣбъ, за първенство — за обладание право на животъ. Какви не срѣдства непуска въ ходъ щедрата природа въ интерес-